

שפרץ לדירתה,

זולם לאנוס אותה

היית

שה

מה?

שינה, בדירה הנמצאת בקומה אדם חמוש בסכין. יתכן כי מלבדך בבית. כיצד תגיבי? בירושלים בשבוע שעבר, שבו אנוס אותה, ערך "העולם הזה" אנשים שנבחרו באקראי, נשים זהתבקשו להשיב על השאלה.

גילדה אלמגור
להיאנס ולא לירות

רות רוזניק
לא מהססת

פנינה זלצמן
לא לירות

בלבלים לא רואים לאן יורים, אבל הייתי משתדלת רק לפצוע אותו ולקרוא למיש-טרה."

● **אורלי אברהמי** (21), סטודנטית לסיינולוגיה מתל-אביב: "פעם זה קרה לי. התעוררתי באישון-לילה, ככה סתם, ומצאתי יד על הכר שלי. היד היתה מחור ברת לבחורצ'יק, שלושת גפיו האחרות היו עדיין על השטיח. כמובן שקצת נב-הלתי. לא היה לי אקדה. הגבתי בשיא הטבעיות. זינקתי מהמיטה, נעמדתי יציב על הארץ וצעקתי מעומק נשמת. כשי גמרתי לצעוק עוד הספקתי לראות זוג סנדלים שנעו מהר, כמו פרופלור, לכיוון הדלת האחורית. כשהגעתי לדלת הוא כבר נעלם. אמי צעקה אלי, אם הכל בסדר. אבי חשב בהתחלה שסתם חלמתי. אני לא חושבת שצריך אקדה. מספיק לצעוק."

מתאבנת מור

● **עקרת-הבית טרוזה בלומנטל** מתל-אביב: "הייתי שמה לו כדור בראש או זורקת עליו את מה שהכי קרוב אלי. לא הייתי הולכת לקחת את המטאטא. בר ארצות-הברית זה יותר קשה, בגלל החוק. פעם קרה מיקרה כזה לאשה. היא ירתה בו והוא דרש פיצויים. הפסיק לעבוד. מאו ועד סוף החיים שלה היא צרכיה לשלם, בשביל מה שהיא עשתה. זה חוק טפשי. לדעתי אני חושבת שאם מישהו רצוה להרוג אותי, אז גם אני יכולה להרוג או תו. למה לא?"

● **השחקנית שרומית נתיב:** "אולי הייתי מנסה לדבר איתו יפה קודם, בלי להשתמש באקדה. אחרת הייתי יורה בו. יש לי גם מוט ברזל בבית. ליד המיטה. אם לא היה לי אקדה, הייתי פורצת בצרחות ומשתדלת להוציא את מוט הברזל ולהכות אותו ברגליים או בגוף. אבל אני לא מאמינה שהיתה לי אפשרות גדולה לחשוב, הייתי אפילו מתעלפת."

● **השחקן שימרון בר:** "אני מצ-טער מאד, אבל אני חושב שהיא היתה צריכה לירות בו אם הוא בא לאנוס או תה. וזאת מתוך הנחה שהיא איננה יודעת קאראטה. אם היא יודעת קאראטה, זה כבר סיפור אחר. ברגע כזה קשה לעשות חשבונות. אז אם לא היה לה ברירה, ויש לה אקדה, שתירה. תשלי של להרוג. אבל יניקה ולא יודעים מה לקרות גם לבת שלי. יונס את אשתי. אני מע-

חסרת-מיקצוע: "אם לא טובה, ונכנס אליך באופן טבעי או שתורקי עליך משהו שאת צועקת או שאת יורה. זה אינסטינקטיבי. אם יבוא אלי כן אדם הביתה ויבקש פרוסת לחם, אתן לו לחתוך בעצמו. אבל אם רואים שכוונתו לא טובה, אוהו, היה לי אחד כזה בדיוני גוף. הוא חטף סטירת-לחי. בבית אני פחות חסרת ישע. יש שכנים, יש מה לזרוק עליך, ואם היה לי אקדה, הייתי יורה."

● **הרם"ר יוסף מור** (45), איש חיל-אוויר: "לירות בו ישר, בלי להסס, מפני שאני חושב שחוק המדינה לא מגן מספיק על נשים כאלה, והמישטרה לא עושה מספיק כדי למצות את הנושא. במיקרים של האנסים וסוטי-המין אני ממליץ לירות, כדי שידעו שלא כל אחד יכול לעשות את זה מתי שהוא רוצה. שיהיה איוה גורם מרתיע."

● **המוסעף מיקי רוטמן** (30): "אם יש לה רשיון לאקדה, או שתירה בו. מה פתאום שייכנס אליה מישהו הביתה? אם זה גבר אל גבר, זה סיפור אחר, אבל לבחורה?"

● **הקוסמטיקאית שרי וייסהאוז:** "הייתי יורה בו ישר, בלי היסוס. כשמת-

לפי דעתי צריך להרוג אותם. למה שאנס או גנב או פורץ יוכל, כך סתם, להיכנס אלי לדירה. אחד כזה לא צריך להסתובב בין אנשים. לא צריך לתת לו לחיות בחברה שלנו. אם הוא רוצה רק לגנוב, אולי לא אירה אבל אם הוא רוצה גם לאנוס או להרוג, אני אירה. כל הזמן אני חושבת מה יקרה אם מישהו יכנס אלי לדירה. אצלי תמיד מסתובבים כל מיני אנשים, כי אני רופאה, ויש כאלה שחושבים שרופאים הם עשירים. מזמן רציתי לקנות אקדה. אבל לא היה לי זמן."

● **האפטרודגות אורלי אשכנז** (25): "לא הייתי יורה. אני חושבת שהייתי נבהלת לרגע, מחייכת, מנסה להסביר לו. אני מאמינה שבדיבורים אפשר לעשות משהו, לירות, בטח שלא. אני לא רוצה לקת רצח על אחריותי ועל המצפון שלי."

● **הפקידה מרגלית מור** (34), נשואה ואם לילד: "הייתי משתדלת לאיים עליו, ואם לא היה הולך אז הייתי יורה. אבל משתדלת לא בראש. אני מאמינה שאם הייתי מאיימת עליו, היה גרוע מהאקדה ולא עושה כלום, והייתי מועיקה את המישטרה. הייתי משתדלת שלא לפגוע בו, בעיקר בגלל הילד. יש לי ילד בן 14 בבית."

חסידי אביר-רומא
אסור להרוג סתם

שרי וייסהאוז
רק לפצוע

מיקי רוטמן
לירות ברשיון

יוסי מור
לירות ישר

יעל זקם
סטירת לחי